

FLYING IN THE U.S.A.

De Gazelle is Ruud's dagelijkse vervoermiddel tussen z'n twee vliegscholen.

Wat is er nou beter dan een vliegschool in zonnig Florida? Simpel: twee vliegscholen in zonnig Florida. En nog wel aan de westkust, waar het aanmerkelijk rustiger en schoner is dan in de buurt van het overvolle en toch ietwat onveilige Miami. De stevig veramerikaanste Nederlander Ruud Dekkers heeft daar twee voor Hollandse piloten bijzonder interessante faciliteiten. Eéntje in Venice, en ééntje honderd-twintig kilometer lager, in het tamelijk luxueuze stadje Naples. De Italiaans-aandoende namen duiden er al op dat u hier bepaald niet verkeerd bezig bent...

Naples... Venice...

**dit moet
Florida zijn!**

Geen half werk: dit is Amerika!

Ruud vangt me op in de lobby van Huffman Aviation, gelegen aan de rand van Venice County Airfield. "Dat moet die Nederlander zijn", ziet hij in één oogopslag aan mijn geblakerde kop en fout gekozen tropenuitrusting. Na een korte kennismaking word ik meteen in een golfkarretje gezet voor een rondleiding over zijn vliegbasis. In de volle zon staan een hele serie toestellen te glanzen: Cessna's 152 en 172 voor primaire instructie, een Beechcraft Baron voor de twinrating, een Katana voor het wat speelse werk, en dan nog een Arrow en een Seminole, voor wie daar thuis op wil raken. En allemaal opvallend netjes van uiterlijk, zonder de invloeden van weer en wind waar onze toestellen vaak zo'n mottig uiterlijk van krijgen, maar ook niet verbleekt of verwaagd, waar de brandende zon hier vaak schuldig aan is.

Deze Pilatus PC-12 is eveneens te huur.

Elke dag aanwezig

"Ik heb Huffman pas een paar maanden geleden gekocht, samen met mijn Amerikaanse partner Willy Hilliard", vertelt Ruud. "Ik had al de 'facility' in Naples, en dit was een buitenkansje. De vloot was technisch werkelijk perfect. Eigen hangar, eigen 'maintenance', eigen onderdelen, eigen 'fueltrucks', en alles in optimale staat. Maar de school werd op afstand geleid door eigenaren, die het personeel min of meer hun gang lieten gaan. Dat is niet mijn stijl. Ik hou van 'hands-on-management'. Ik probeer hier elke dag te zijn, al is mijn werkplek in feite in Naples. Hoe ik dat aanpak zal ik je straks wel even laten zien. 'Management-by-flying-about', dat kan ik al wel verklappen. En er valt nogal wat te verbeteren, al zijn dat hoofdzakelijk optische zaken. We verbouwen momenteel ons hoofdgebouw en dat is bijna klaar. De briefingroom, een leslokaal, alles wordt even in het nieuw gestoken. Maar voor leerlingen is dat allemaal bijzaak, de toestellen en de instructie staan hier werkelijk op een heel hoog niveau. En de weersomstandigheden zijn hier misschien nog wel beter dan aan de oostkust, want er waait hier vaker een windje, en dat kan veel verschil maken, vooral als je de cockpit tijdens de checks nog even open laat. Maar wat ook

Ruud Dekkers.

ideaal is, is de coastline, die hier nogal grillig verloopt, met baaien en inhammen. Je hebt lekker veel visuele referentie. Het lijkt wel een beetje op de Nederlandse Biesbosch. Afgezien dan van de villa's van de filmsterren, die heb je hier weer wat meer. Via die kust vlieg je dan in pakweg een uurtje naar onze facility in Naples, en daar heb je wéér je eigen briefingroom, je eigen 'maintenance' en noem maar op. Dat maakt de opleiding efficiënt en betrouwbaar. Het veld daar is ook wat groter en voorzien van ILS en complete verkeersleiding, zodat je ook met die zaken kennis kunt maken." Plots duiken een paar potentiële leerlingen op, drie Oostenrijkers en twee Amerikanen. Ruud moet in de 'verkoopstand', en laat mij alleen met de camera.

Men beschikt over eigen 'fuel' voor huurders en bezoekers.

Naar Naples... per 'chopper'

Tijdens mijn fotoronde word ik opeens aan mijn jas getrokken door een medewerker. Met het golfkarretje rossen we naar de andere kant van het havengebouw, waar ik al een blinkende, Navy-blauwe Gazelle-helikopter had zien staan. Ruud zit al in de 'drivers-seat', hand aan de stick en de collective. Ik stap in en de Gazelle jumpt de lucht in. Een lage run over het veld en dan ontvouwt een Amerikaanse Cote d'Azur zich in al z'n tropische schoonheid. Palmen, stranden, witte villa's, witte jachten, de ongegeneerde luxe van een Amerika, dat zich baadt in de golven van een economische hoogconjunctuur. De natuur is overigens nog steeds heer en meester. Zover je kunt kijken een

grillige kustlijn met duizenden groene eilanden en eilandjes, elk met een witte rand van een vrijwel verlaten strand. Scholen barracuda's, haaien, dolfinen en manatee's zweven in het glasheldere water. Hagelwit gewassen reigers scheren over het wateroppervlak. Kortom: dit zijn beelden uit een wat zwaar aangezette Bounty-commercial. Ruud draait rondjes boven een stel parende manatee's, de bekende en toch bedreigde zeezoen, waar alle Amerikaanse Midassen Dekkers (geen familie) zich druk over maken. "Er schijnen er in totaal nog maar een paar honderd te zijn, maar die zie ik dan elke dag allemáál", bromt Ruud door z'n keelmicrofoon. "En ze wippen zoals je ziet als wilden, dus dat kom wel goed. De natuur is hier prachtig, niet verstedelijkt, en dat

Onmiskenbaar Huffman.

In de volle zon staan een hele serie toestellen te glanzen: Cessna's 152 en 172 voor primaire instructie, een Beechcraft Baron voor de twinrating, een Katana voor het wat speelsere werk, en dan nog een Arrow en een Seminole, voor wie daar thuis op wil raken.

Voor de twinrating.

is speciaal aantrekkelijk voor Nederlandse huurders. Boven de bebouwing vliegen, dat doen jullie toch al genoeg. De natuur is hier, samen met de Keys natuurlijk, de meest spectaculaire van Florida."

Voort gaat het op nauwelijks honderd voet hoogte, zodat de indrukwekkende snelheid van de Gazelle, 140 knopen, zich goed laat voelen. De boten en de bikini's flitsen voorbij. "Mijn

hoogte is oké hier", vertelt Ruud. "Ze stellen hier voor 'choppers' alleen de eis dat je bij 'engine-failure' makkelijk kunt landen, en ik zet hem in 'auto-rotation' zó op het strand."

Aan de horizon doemt Naples op. De skyline is wit, met hier en daar een flatgebouw, maar wordt toch voor het grootste deel bepaald door villa's in Spaanse hacienda-stijl, elk met een zwembad, vele met een aanlegsteiger en een dubbele oprit voor de Plymouth en de Porsche.

Ambassador Airways... eh, welk toestel had u gehad willen hebben?

Een snelle run dwars over het uitgestrekte veld en Ruud zet de Gazelle neer op een vrij krap bemeten rolplatform, de skids keurig evenwijdig met de zijkant. Geen wonder, Ruud heeft professioneel tennis gespeeld (zelfs tegen Becker en Lendl), dus hij kan als het moet binnen de lijntjes blijven. We wandelen naar het kantoor van Ambassador, dat in alle opzichten groter en luxer is dan de opzet in Venice. Dit is meer een luchtvaartbedrijf, met een vliegschool als onderdeel. Ook hier volgt een rondleiding: briefingrooms, meteo en maintenance. En ook hier een 'parts-room' met voldoende 'spares' om de hele Nederlandse general aviation een maandje in de lucht te houden. Ruud vindt het net genoeg: "We hoeven niet veel onderdelen aan te houden, want de 'mail-order' werkt hier prima. Binnen een dag heb je alles in huis."

De hangar en de flightline bevatten een aantal interessante toestellen. Naast de verplichte 152's en 172's een Cessna 210, een stuk of wat Warriors, een King Air en... klapstuk, een nagelnieuwe Pilatus PC-12 met executive-interieur! Een speciaal ingehuurd kracht doet niets anders dan poetsen en dat is bij een temperatuur van 39 graden bepaald geen benijdenswaardige job. Voor wie geïnteresseerd is, deze turboprop huurt u al voor 800 dollar per uur, plus zestig voor de instructie. Voordeel is dan wel dat de hele familie mee kan.

De PC-12 blijkt nog niet de top te zijn. Ambassador beschikt voor de verhuur over maar liefst drie Learjets. "Die zijn constant onderweg over het hele continent. Ik kan alleen maar de foto's laten zien. We hebben dus werke-

Toevallige bezoeker: een Beech Starship.

lijk de hele range, van de 152 tot businessjets. Je kunt bij ons dan ook elke denkbare opleiding volgen. Initiële training, twinrating, instrument, noem maar op. Voordeel voor de mensen die uren moeten opbouwen is dat we ze met onze Learjets en de PC-12 een heel aantrekkelijke commerciële koppeling kunnen aanbie-

Panters jagen vanuit de Cessna 172

Ambassador doet nog meer dan opleiden alleen, ze vervoeren, karteren, fotograferen en controleren. Ze jagen zelfs op panters. Maar maakt u geen

Hier zijn vliegtuigen van Katana tot PC-12 en van Cessna tot Piper Arrow.

den. Doe je de opleiding bij ons, dan proberen wij je op die toestellen te zetten. We zijn trouwens bezig met een Nederlandse school, om delen van de training hier te doen. Met het goede weer hier en de uitgebreide range toestellen kunnen we hun business mooi aanvullen. Het gaat om een bekende school in Teuge, waar ik zelf ook mijn opleiding ooit heb gedaan. Zoveel wil ik wel vast loslaten", aldus Ruud.

zorgen. Afgezien van een enkele opgeschrikte zeeke doer de mannen van Ambassador geen vlieg kwaad. Integendeel, in opdracht van de 'Florida Fish & Wildlife Conservation Commission' volgen ze met een Cessna 172 de uiterst zeldzame Florida-panters, waarvan er een stelletje met een zender zijn uitgerust. Voor dit doel wordt een bioloog aan boord gehesen en worden aan de vleugelstijlen speciale antennes bevestigd. "Oorspronkelijk zaten die panters alleen

maar in de Everglades, en dat is bij ons om de hoek. Maar nu is één van die beesten op zwerftocht gegaan naar Orlando, helemaal in het noorden. Dat betekent dat we steeds grotere driehoeken moeten vliegen. Je begrijpt dat we dat niet zo erg vinden, want de Amerikaanse overheid betaalt netjes. Voor de overheid werken is hier trouwens een aanbeveling. Ze zijn erg kieskeurig met wie ze zaken doen, dus het betekent wel wat dat we zo veel voor ze vliegen.

We zijn een 145-licenced repair-shop en een 135-vliegschool. Dat zegt Nederlanders niet zoveel, maar dat zijn hier hoge overheidsnormen, vergelijkbaar met de ISO-normen in Europa". Dat laatste vertelt Ruud tijdens een ritje naar een exclusief visrestaurant aan de jachthaven van Naples, waar hij kind aan huis lijkt te zijn. Eerlijk is eerlijk, hij trakteert me hier op een zalm zoals ik 'm in Nederland nog niet vaak geproefd heb. Maar geen zorgen, de objectiviteit van uw verslaggever blijft ook onder deze omstandigheden gewaarborgd. Alles wat hier geschreven staat klopt. Ga zelf maar kijken.

Goof Bakker